

Rolul familiei în educarea copilului

Prof. Adriana Bălaj

Rolul familiei în educarea copilului a fost dezbătut de reputați psihologi, pedagogi și chiar medici. Au existat teorii prin care familia ca factor de succes în viața copilului a fost pusă pe locul central, altele care au subliniat rolul important, dar au adăugat și alți factori importanți. Cert este că rolul familiei în educarea copilului este important și poate să constituie un factor către succesul sau insuccesul elevului în viață. Familia constituie mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani ai existenței personale, se dezvoltă și se formează pentru viață. Ea reprezintă un prim instrument de reglare al interacțiunilor dintre copil și mediul social. Are rolul central de asigurare a condițiilor necesare trecerii prin stadiile de dezvoltare ale copilăriei și care stau la baza structurării personalității individului.

Familia contemporană întâmpină probleme pe care schimbările din societatea actuală le-au adus. De foarte multe ori autoritatea părinților nu mai este un lucru garantat, familiile se confruntă tot mai des cu influențele din media, de pe internet și din lumea digitală asupra copiilor lor. Rolul de model este de multe ori influențat de rețelele sociale, de lumea internetului și lumea media la care copiii au acces foarte ușor. În societatea actuală divorțul și locuirea cu un nou partener al părintelui este foarte des întâlnită, însă cu toate acestea părinții caută soluții pentru educarea eficientă a copilului și pentru o dezvoltare emoțională și cognitivă eficientă. Dezvoltarea echilibrată a copilului depinde de implicarea ambilor părinți în toate aspectele ce țin de viața copilului. De la ce mănâncă zi de zi copilul, cu ce se îmbracă, la ce tip de informații este expus, prin ce stări emoționale trece, în ce activități este implicat, la ce grădiniță merge. Ambii părinți sunt un model pentru copil, și această diferență aduce beneficii însemnate pentru copil, oferindu-i experiențe variate.

Spre deosebire de generațiile trecute, care erau foarte ancorate în respectarea normelor și regulilor, noua generație de părinți sunt mai atenți la partea de dezvoltare emoțională a copiilor, caută surse din care pot învăța cum să fie un părinte eficient pentru copilul lor. Este întâlnit termenul de educație pozitivă pe care familia contemporană o dezvoltă. Educația pozitivă a copilului presupune a aduce în relația părinte-copil căldura, structura și limite, înțelepciunea de a transforma orice situație cotidiană, cât ar fi de negativă, de provocatoare, într-o lecție de empatie, respect, înțelegere a nevoii care a creat acea situație. „Cei șapte ani de acasă” sunt opera părinților și a mediului familial în care cresc copiii. Copilul învață în familie limbajul culturii în care trăiește, deprinde normele, atitudinile, valorile și comportamentele necesare pentru a se integra în societate.

Familia contemporană este preocupată de dezvoltarea armonioasă a copilului, centrată pe emoțiile copilului și pe experiențe de viață pe care le oferă copilului, de multe ori este obligată să se adapteze schimbărilor din societate, presată de managementul timpului, între locul de muncă și timp dedicat educării copilului. Părinții tind să fie părinți buni, și nu se mai mulțumesc cu rolul natural de părinte care vine de la sine. Părinții se pregătesc prin diferite cursuri speciale de parenting pe diferite vârste, bibliografia din acest domeniu a crescut considerabil în ultimii ani. În mass-media, pe internet sunt oferite variate de cursuri de parenting, însă ca orice exces acestea trebuie tratate cu echilibru.

În opinia mea un părinte bun găsește echilibrul între valul de sfaturi de parenting și intuiția naturală, este un adult conștient de limitele și potențialul său. Un părinte bun își educă și crește copilul pentru viitor, îl încurajează, îl respectă, îi dă șansa de a se dezvolta și a-și clădi încrederea în sine, îl pregătește pentru a face față cerințelor vieții. Stilul pe care îl adoptă părintele ideal este democratic, părintele este un lider informat și priceput, îl consideră pe copil egalul lui, nu îl denigrează și nici nu-i minimalizează importanța și contribuția la viața familiei.

Rolul de părinte devine tot mai dificil într-o lume în continuă schimbare, dar prin găsirea unui echilibru și prin dezvoltarea personală continuă putem crește și educa viitoarea generație cu succes pentru o lume schimbată în bine.

Bibliografie:

1. Suport de curs - platforma google classroom Prof. univ. dr. Ion Dumitru.
2. Cury, A., *Părinți strălucți, profesori fascinanți*, editura For You, 2014
3. Sigel, D., *Parentaj sensibil și inteligent*, editura Herald, 2017